

Sygn. akt IV U 120/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 września 2016r. w S.

odwołania S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 21 grudnia 2015 r. (Nr (...))

w sprawie S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje S. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 01 grudnia 2015 r. do dnia 30 listopada 2017 r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz S. S. kwotę 360

(trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 120/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 grudnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015r. poz. 1242) oraz przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 748), odmówił S. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 1 grudnia 2015r., bowiem Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 15 grudnia 2015r. stwierdziła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony S. S., zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej zmianę. W uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawca kilkanaście lat temu uległ wypadkowi przy pracy, w wyniku czego w zasadzie utracił zmysł wzroku w prawym oku. Nie doszło do utraty gałki ocznej, ale stan tego oka nigdy nie uległ poprawie. Ponadto okazało się również, że ubezpieczony jest nosicielem pasożyta o nazwie toksokarozy, który powoduje zapalenie błony

naczyniowej oka lewego. Istnieje zatem ryzyko poważnego uszkodzenia lewego oka, a już obecnie odczuwalne jest pogorszenie zakresu widzenia. W związku z tym schorzeniem ubezpieczony przebywał w szpitalu zakaźnym w W.. Powołano się także na inne dolegliwości występujące u wnioskodawcy, takie jak choroba tarczycy (S. S. przeszedł operację usunięcia fragmentu tego narządu, przebywa pod stałą opieką endokrynologa), czy też dolegliwości bólowe kręgosłupa i innych narządów ruchu (stwierdzono u niego zwyrodnienie stawów kolanowych oraz ostrogi kości piętowej lewej). Podkreślono również, że S. S. dotychczas wykonywał zawody fizyczne (odwołanie, k. 1-2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie, k. 5-6 akt sprawy).

Na rozprawie pełnomocnik ubezpieczonego wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 25 a.s.).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony S. S., ur. (...), w dniu 16 października 2015r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 130 a.r.). Wcześniej wnioskodawca na mocy decyzji organu rentowego z dnia 30 listopada 2012r. miał ustalone prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy do dnia 30 listopada 2015r. (decyzja z dnia 30.11.2012r., k. 127 a.r.).

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 18 listopada 2015r. ustalił, że nie jest on niezdolny do pracy (k. 133 a.r.). Od powyższego orzeczenia S. S. złożył sprzeciw, w związku z czym został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która rozpoznała u niego następujące schorzenia: pourazową ślepotę oka prawego na skutek urazu doznanego w maju 2000r., po przebytych zapaleniu błony naczyniowej oka lewego w 2004r. z adaptacją do jednooczości, stan po częściowej strumectomii w 1988r. z wolem nawrotowym leczonym farmakologicznie, chorobę zwyrodnieniową kolan w stadium początkowym z towarzyszącym zespołem bólowym i niewielkim ograniczeniem ruchomości, chorobę zwyrodnieniowo-dyskopatyczną kręgosłupa C i L-S z okresowym zespołem bólowym (aktualnie bez istotnego ograniczenia ruchomości oraz bez toru korzeniowego i neurologicznych objawów ubytkowych), a także nadwagę. Orzeczeniem z dnia 15 grudnia 2015r. Komisja Lekarska nie uznała wnioskodawcy za osobę niezdolną do pracy (k. 24 a.l.; k. 135 a.r.). Powołane orzeczenie stało się podstawą wydania zaskarżonej decyzji z dnia 21 grudnia 2015r. odmawiającej S. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 1 grudnia 2015r. (decyzja z 21.12.2015r., k. 136 a.r.).

W 2000r. ubezpieczony S. S. uległ wypadkowi przy pracy, kiedy to do oka prawego wpadło ciało obce. W wyniku tego zdarzenia wnioskodawca był hospitalizowany w Oddziale Okulistycznym w S., wówczas usunięto elektromagnesem ciało obce wewnątrzgałkowe z oka prawego. Następną hospitalizacja miała miejsce w dniach 4.01 – 8.01.2001r. w Oddziale Okulistycznym w W., gdzie usunięto zaćmę pourazową z oka prawego z wszczepem soczewki. Następny pobyt w Szpitalu w W. miał miejsce dnia 12.09.2002r. – wykonano kapsułotomię laserową w oku prawym. Pomimo kilku zabiegów obecnie wnioskodawca nie widzi na oko prawe. Przebywał również w Klinice (...) w W. w 2004r. i 2008r. z rozpoznaniem zapalenia błony naczyniowej oka lewego na tle toxoplazmozy. Ubezpieczony posiada orzeczony umiarkowany stopień niepełnosprawności na stałe (symbole przyczyny niepełnosprawności: 04-O i 05-R).

S. S. ma zawód wyuczony – mechanik kierowca pojazdów samochodowych, a przez 22 lata (od 04.09.1978r. do 04.11.2000r.) był zatrudniony na stanowisku mechanika napraw pojazdów samochodowych w (...) S.A. Następnie od czasu wypadku przebywał na rencie z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i nie podejmował żadnego zatrudnienia (bezsporne, nadto: wyjaśnienia ubezpieczonego, k. 25v a.s.; zaświadczenie z dnia 9.10.2000r., k. 10 a.r.).

Odwołanie S. S. było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy, przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy. Przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, do ustalenia wysokości świadczenia oraz jego wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r.). Powyższe oznacza, iż przyznanie przedmiotowego świadczenia warunkowane jest spełnieniem zasadniczej przesłanki jaką jest niezdolność do pracy powstała w następstwie wypadku przy pracy.

W myśl art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W okolicznościach niniejszej sprawy jedyną kwestią sporną było to, czy ubezpieczony w dalszym ciągu po 30 listopada 2015r. jest osobą niezdolną do pracy i czy niezdolność ta ma związek z wypadkiem przy pracy, któremu w 2000r. uległ wnioskodawca, kiedy to doznał urazu gałki ocznej prawej. Na tę okoliczność Sąd odpuścił dowód z opinii biegłego lekarza okulisty, który w sporządzonej opinii wskazał, iż aktualny stan narządu wzroku w dalszym ciągu sprowadza na S. S. częściową niezdolność do pracy w zawodzie mechanik-kierowca w związku z wypadkiem przy pracy na okres 2 lat, tj. do 30 listopada 2017r. Biegły nie miał wątpliwości, iż jednooczność (wnioskodawca nie widzi na prawe oko) uniemożliwia wykonywanie pracy zgodnej z poziomem posiadanych przez ubezpieczonego kwalifikacji jako mechanik czy też kierowca pojazdów samochodowych. Powołany lekarz okulista rozpoznał u badanego stan po urazie i usunięciu ciała obcego wewnątrzgałkowego oka prawego, pseudosoczewkowość i praktyczną ślepotę oka prawego, jak również stan po zapaleniu błony naczyniowej oka lewego.

Analizując przedmiotową opinię okulistyczną, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny dowód w sprawie, gdyż wydana została po zapoznaniu się przez biegłego z dokumentacją medyczną oraz po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego. Opinia jest spójna, logiczna i należyte uzasadniona, zaś zastrzeżenia organu rentowego nie podważyły płynących z niej wniosków orzeczniczych. Nie zgłoszono żadnych uwag do oceny okulistycznej stanu narządu wzroku ubezpieczonego, a jedynie podnoszono, iż praca mechanika samochodowego nie musi odpowiadać pracy przy obsłudze maszyn w ruchu ciągłym (szczególnie przy niezabezpieczonych częściach ruchomych, np. nieosłoniętych piłach lub innych elementach ostrych i wirujących). Organ rentowy podnosił, iż ubezpieczony jest osobą jednooczną z dobrą ostrością widzenia drugiego oka, posiada wykształcenie zawodowe – mechanik – kierowca pojazdów samochodowych, potwierdzając przy tym, iż istniejąca dysfunkcja – jednooczność – stanowi przeciwwskazanie do pracy kierowcy oraz przy obsłudze maszyn w ruchu ciągłym. Jak wyjaśnił jednak ubezpieczony praca mechanika wymaga używania różnych urządzeń będących w ruchu, a po wypadku z uwagi na doznane uszkodzenie oka prawego nie mógł kontynuować zatrudnienia w wykonywanym zawodzie mechanika samochodowego. Podkreślenia wymaga, iż osoba zatrudniona na w/w stanowisku niewątpliwie nie może wybierać, czy będzie świadczyć pracę nie wykorzystując przy tym ostrych narzędzi ani urządzeń w ruchu ciągłym. W zakres obowiązków mechanika wpisane są czynności różnego rodzaju, w tym także wykonywane przy zastosowaniu maszyn i urządzeń będących w ruchu. Zdaniem Sądu prace na danym stanowisku zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami należy oceniać całościowo, a nie dokonując ich wybiórczej analizy. Praca mechanika niewątpliwie wymaga zatem obuoczności. Nie można przy tym zapominać, iż biegły okulista zwrócił także uwagę na występujący u wnioskodawcy stan po zapaleniu błony naczyniowej oka lewego, co dodatkowo wpływa na ogólny zły stan jego narządu wzroku i brak możliwości podjęcia zatrudnienia w dotychczas wykonywanym zawodzie. Wobec powyższego wniosek organu rentowego o powołanie biegłego specjalisty z zakresu medycyny pracy nie zasługiwał na uwzględnienie.

W tych okolicznościach Sąd, obdarzając wiarygodnością opinię biegłego lekarza okulisty, uznał, że S. S. jest nadal częściowo niezdolny do pracy od dnia 1 grudnia 2015r. do 30 listopada 2017r., a niezdolność ta powstała w związku z wypadkiem przy pracy.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmieniono zaskarżoną decyzję i orzeczono jak w sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art.98 § 1 i 3 kpc oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r. poz. 1800), zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz S. S. kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.